

ERDAL ÇAKIR

BİR YANIM KALP AĞRISI BİR YANIM ORALI DEĞİL

O değildin, başkası da, dahası değildin, bir dahası da
Akmayan doluydun ya, boşun yoktu, 'bir'den kırıldın
Ardın arkan kesilmiyordu sürekli bitişlerinden
Ve bir gün inkâr edilince adımlarının doğusu
Kalbindeki kırığa boşaldın,
Sen oldun, yağmur boyluydun
Anlamadığım düşünülüyordu, hani üstüme yapışmıştım
Kazındığım yere bir insan dolusu acıyla dökülmüştüm
Hani kara kalem çocukluğumu silmiştim defterimden
Abdalca yürüyordum, üç yönlüydüm, kuzeyim yoktu
Çaldırmıştım hırkamı, herkes beni giyiniyordu
Yaralarımı tartışmıyordum, nasılsa elif lâm mim'siz yürüyordum
Tufanı görmedim ama babamı da inkâr etmedim
Öyle ya da böyle dünya da kimsesizdi
Elimde bir fener, sırtımda sessizlikler
Neredesin sorusunu bekliyordum seni bulmak için